Traian Golea

CUM SE REGIZEAZĂ

CONDAMNAREA UNUI POPOR

Petre Roman – Ion Iliescu – Revista 22 – Moses Rosen – Elie Wiesel – New York Times – Congresul American

Ediţia II-a

Editura Studii Istorice Româneşti 1955

ROMANIAN HISTORICAL STUDIES

Traian Golea 901 N.E. 14th Avanue. Apt. 601 Hatlandale, Florida 33009, U.S.A.

CUM SE REGIZEAZĂ CONDAMNAREA UNUI POPOR

Poporul român nici nu s-a dezmeticit bine din convulsiunea revoluţiei din Decembrie 1989, şi s-a trezit dintr-odată, acuzat de anti-semitism şi legionarism. De unde vin ele şi cine le-a provocat?

Cine şi ce a făcut? Pe întinsul ţării nu s-a semnalat nicio întâmplare care ar fi putut fi socotită ca o reînviere a legionarismului şi a antisemitismului, două noţiuni mereu asociate cu rea credinţă, de o anumită conspiraţie antinaţională.

Din câte ştim, până la afirmaţiile celor doi conducători ai României, dl Roman în Martie 1990, şi dl Diesem în Iunie 1990, problema legionarilor nu a apărut pe scena politică. Abia cu ocazia evenimentelor de la Târgu Mureş, când într-un interview, dat marelui ziar *New York Times*, la 22 Martie 1990, dl Roman, relerindu-se la evenimentele de la Târgu Mureş, a acuzat Vatra Românească că ar fi fost manipulată de elemente ale Gărzii de Fier resuscitată în această regiune, şi dl Roman a mai spus că răspândirea de manifeste ale acestei

organizaţii ar fi un lucru comun. Textual dl Roman a declarat: „*Atacul de către sătenii români conduşi de primari locali care au venit la Târgu Mureş, a fost rezultatul unei manipulări a opiniei publice de către elemente extremiste. Dl Roman aici s-a referit la Vatra Românească; care în această, regiune are o puternică popularitate. O reînviere a Gărzii de Fier, mişcare fascistă, antisemită, venită la putere aici în preajma celut de al doilea război mondial, a putut juca şi ea un rol, a precizat dl Roman şi alţi funcţionari guvernamentali*”.

Şi dl Roman continuă: „*Manifeste ale Gărzii de Fier şi a organizaţiei patronale Legiunea Arhanghelului Mihau, au fost apariţii comune în ultimele luni în această regiune*”. Aici se termină en declaraţiile

domnului Roman. Afirmăm cu toată tăria că nu au existat elemente ale Gărzii de Fier care să fi manipulat activităţile Vetrei Romaneşti şi nu a apărut ni ci un manifest legionar. Care este acoperirea acestor afirmaţii ce le-a făcut dl Roman? Cu conştiinţa împăcată afirmăm că declaraţiile fostului Prim-Ministru Roman făcute ziarului New York Times sunt totalmente de rea credinţă. Ele nu sunt distorsiuni sau exagerări, d pure invenţii şi minciuni. La ce au servit aceste declaraţii? Conflictul etnic de la Târgu Mureş a servit doar ca pretext ca dl Roman să poată face apoi marea *revela\ic*, a pretinsei *reapariţii* a Gărzii de Fier, care la data aceea nu a existat decât în imaginaţia sa.

Apoi a venit dl Iliescu cu mineriada sa din 13 – 15 Iunie 1990, motivată cu pretinsă

acuzaţie că *legionarii ar vrea să dea o lovitură de stat*. O altă minciună tot atât de crasă şi de răuvoitoare ca şi a domnului Roman cu evenimentele de la Târgu Mureş, şi făcută cu acelaşi scop, ca să se creeze o problemă a anti-semitismului ţi-a pericolului legionar, care apoi să motiveze declanşarea acţiunii plănuite de conspiraţia anti-naţională şi anti-legionară ce se ţesea încă pe atunci.

Aceste două întâmplări, *mineriada* şi *evenimentele de la Târgu* Mureş, au zguduit sufletul naţiunii din temelii. Comisia parlamentară instituită adhoc nu a găsit niciun amestec al legionarilor în înscenările sângeroase din 13 – 15 Iunie de la Bucureşti, după cum nici la Târgu Mureş nu a avut loc vreun amestec al legionarilor în acele întâmplări şi nu a fost semnalat niciun

manifebt legionar, şi totuşi dl Oiescu şi cu dl Roman au stat nestânjeniţi în continuare în fotoliile de *conducători* ca şi când nu le-ar fi mirosit şura, şi nici picioarele, ca şi când n-ar fi comis nicio crimă împotriva naţiunii.

Ziarele din ţară au mai făcut caz de o scrisoare a unor *pretinşi* foşti legionari către un ziar local din Bacău. Prin care ei ar fi ameninţat comunitatea evreiască că vor ieşi din nou la drum pentru a-şi face singuri dreptate împotriva unor pretinse terori evreieşti. Nu se dă niciun nume, nu se citează nicăun alt fapt, nu se reproduce nicio semnătură, dar ziarul o publică pentru că conspiraţia anti-legionară şi anti-naţională avea nevoie de *mărturii* şi *dovezi* cu care să poată demonstra că are loc o recrudescenţă a legionarismului şi în consecinţă şi a anti-semitismului.

Acestea au fost *întâmplările* care au servit la demararea n & codtei campanii anti-legionare şi odată cu ea şi a campaniei împotriva pretinsului anti-semitism care, vezi Doamne, dacă au reînviat legionarii, neapărat trebuie să avem şi anti-semitism.

Oamenii din Târgu Mureş n-au semnalat prezenţa ni ci unui legionar în conflictele cu Ungurii şi n-au văzut niciun manifest de-al Gărzii de Fier, dar Americanii şi restul lumii libere, prin coloanele prestigiosului ziar din New York cât şi prin comentariile asupra evenimentelor de la Bucureşti din 13 – 15 Iunie au *aflat* şi s-au *scandalizat* de aceste *apariţii primitive*. Aşadar, prin vocea autorizată a Preşedintelui României şi a Primului ei Ministru lumea liberă a fost *informată* că în România a reapărut organizaţia *fascistă* Garda de Fier şi a

reînviat anti-semitismul. Acesta, a fost întreg scopul urmărit prin declaraţiile celor doi conducători ai noştri, ca să spună lumii libere că în România a reînviat legionarismul şi anti-semitismul. În consecinţă, lumea liberă a luat atitudine: dacă avem *din nou* anti-semitism în România, ea nu poate beneficia de ajutoare şi de favoruri din partea Occidentului, cum ar fi sprijin politic, credite financiare, clauze favorizante etc, etc. În felul acesta s-a creat o pârghie cu ajutorul căreia să se poată exercita presiune politică asupra României, ca ea să devină receptivă la cererile şi pretenţiile celor care o manipulează, după cum vom vedea mai târziu în declaraţiile lui Elie Wiesel

Ca o paranteză, declaraţiile domnului Roman apărute în *New York Times* au mai

servit la ceva, şi anume: un oarecare domn I.J. Feresey, columnist, de origine maghiară, s-a bucurat să poată prelua afirmaţiile domnului Roman într-un articol intitulat *Tragedie în Transilvania*, pentru a acuza poporul român de şovinism, de fascism şi de barbarism anti-maghiar, de acte de o sălbăticie nemaiîntâlnită împotriva populaţiei maghiare din Transilvania.

După declaraţiile celor doi conducători, au apărut o puzderie de articole prin ziarele din ţară, care parcă se întreceau în a-i ataca pe legionari şi a denigra Mişcarea Legionară. Recordul relei credinţe îl deţine revista „22”. În planurile Conspiraţiei, aceste articole trebuiau să creeze o atmosferă ostilă oricăror curente sau mişcări de dreapta. Odată arena acestui spaţiu politic deschisă prin declaraţiile d-lor

Roman şi Hi eseu, ea trebuia să fie ocupată de atacurile presei şi de declaraţiile diferiţilor alţi politicieni cu ambiţii de parvenire.

A venit apoi comemorarea de la 1 Iulie 1991 în *memoria celor 400.000 de evrei victime ale holocaustului pe teritoriul României*. Aşa susţine rabinul Moses Rosen, că atâţia Evrei ar fi pierit în România, şi că până atunci, până la 1 Iulie 1991, de frică nu a putut fi denunţată această cifră. *Lea fost frică şi* să *verse lacrimi pentru ei, atâta teroare a fost în România împotriva Evreilor din 1941 şi până azi*. Apoi Moses Rosen a fost cuprins de accese de furie de nestăpânit când a aflat că Parlamentul intenţionează să-l reabiliteze pe Mareşalul Antonescu, pentru cinstirea memoriei căruia au păstrat un minut de reculegere.

Din salvatorul Evreilor, Mareşalul peste noapte pentru rabinul Moses Rosen a devenit un anti-semit feroce. Cât timp a guvernat Antonescu, a făcut totul ca să-i scape din mâna Nemţilor, şi a reuşit să salveze câteva zeci de mii de vieţi. Cu acest lucru este de acord toată lumea, inclusiv Evreii (până la ultimul viraj de opinie a Rabinului), inclusiv Matatias Carp, autorul lucrării *Cartea Neagră*, în care se străduieşte să descrie tragedia Evreilor din România. Şi Sabin Manuilă, directorul Institutului de Statistică al României, împreună cu W. Filderman, preşedintele Comunităţii Evreilor din România, care au editat împreună în 1957 la Roma o broşură în limba engleză cu titlul *Regional development of the Jeviish population of Romanţa*, sunt de acord şi ei că Antonescu a

făcut totul ca să-i scape pe Evrei din ghiarele Nemţilor. Antonescu a mers chiar mai departe. Aţâţat de Evrei el a dat în cap legionarilor, după cum ne mărturiseşte Matatias Carp însuşi, ca acuma să vină cei scăpaţi de el de la moarte ca să-i dea lui în cap. Dar aşa e lumea, *pe cine nu-l laşi să moară, nu te lasă să trăieşti,* zice un vechi şi înţelept proverb românesc care i-a scăpat Mareşalului.

Din lucrarea lui Manuilă-Filderman redăm mai la vale

CONCLUZIILE

1. Numărul total al Evreilor din România a scăzut considerabil în ultimii 20 de ani. Pierderile sunt datorită:

— Cedărilor teritoriale ale ţării.

— Atrocităţilor anti-evreeşti în timpul războiului în interiorul ţării şi-n afară ei.

— Atrocităţilor comise de către armate şi autorităţi străine care pentru un timp au controlat teritoriul românesc.

— Şi, în sfârşit, datorită unor intense şi prelungite emigrări ale Evreilor de-a lungul celor două decade.

2. La întocmirea statisticilor şi evaluarea datelor, derularea evenimentelor politice internaţionale au avut o mare influenţă asupra relaţiilor dintre naţionalitatea etnică declarată, yidişul ca limbă maternă şi iudaismul ca religie în diferitele provincii ale României. Relaţiile dintre aceşti trei factori sunt esenţiale în considerarea datelor statistice.

3. Yidişul ca limbă maternă a fost declarată de către 68,5% a Evreilor din întreaga ţară care-şi-au declarat iudaismul ca religie. Acest procent a variat atât în

timp cât şi în spaţiu. Este mult mai mic în recensământul din 1956 decât în acela din 1930 (23.7% faţă de 71.2%), când este calculat în relaţia limbă maternă-naţionalitate. Am ales acest criteriu ca termen de comparaţie, din moment ce în recensământul din 1956 nu s-a înregistrat apartenenţa la religie.

4. Scăderea în număr a Evreilor din România (morţi şi dispăruţi) a fost calculată la 15.000 pentru Vechiul Regat, Sudul Transilvaniei şi Sudul Bucovinei; la 103.919 pentru Basarabia, Nordul Bucovinei şi Ţinutul Herţa; şi la 90.295 pentru Nordul Transilvaniei, care a fost cedata Ungariei. Pentru teritoriul

României în graniţele din 1939, pierderile Evreilor (morţi şi dispăruţi) sunt estimate la un total de 209.214 din totalul

Evreilor din România.

Pierderile 6 unt atribuite: 2% administraţiei româneşti, 13% acţiunii militare româno-germane, şi 12% acţiunilor guvernului maghiar.

5. Concluziile generale conduc la faptul că nicio altă ţară care a fost temporar sub dominaţie germană nu poate demonstra o proporţie de supravieţuitori aiţât de mare că România.

— La pagina 15 a broşurii Manuilă-Filderman este redată o hartă a României, indicându-se teritoriile cedate în 1940. Pe această hartă, pe teritoriul rămas României autorii spun: *„This territory hâd S ÎS.972 Jews în 1930. By the end of the wor the number increased to 355.972, that* îs *ÎS.7%”*. (Acest teritoriu a avut 312.972 Evrei în 1930. Până la sfârşitul războiului

numărul lor a crescut la 355.972, adică cu 13.7%). Această frază din broşura lui Manuilă-Filderman ne prezintă adevăratul holocaust al Evrcilor din România. În loc să fi pierit, ei s-au înmulţit cu 13,7%. În faţa acestor dfre, unde mai rămâne loc pentru exagerările lui Moses Rosen? Să ne întoarcem acuma la afirmaţiile sale din 1 Iulie 1991, apărute a doua zi în acdaş New York Times care-i stă mereu la dispoziţie:

„Numărul morţilor a ajuns la 400.000, despre care noi nu am putut vorbi până acuma decât în străinătate sau aici numai între noi. Ei au pierit şi nouă ni s-a interzis să-i putem plânge”, a mai declarat rabinul Moses Rosen. Unde a apărut vreodată în străinătate dfra de 400.000 Evrd morţi în România? Aşadar, sub Antonescu, când Evreii conspirau cu el împotriva

legionarilor, cum ne-o spune Matatias Carp, şi apoi în guvernul lui Ana Pauker, Kishinevski, Moghioroş, Brucan, Bârlădeanu etc., 80% compus din ei, şi cu ţara ocupată de trupele Sovietice, atunci când închisorile erau pline de Romanii arestaţi de Evreii şi Ungurii care formau osatura Securităţii, Rabinului Moses Roßen i-a fost frică să denunţe victimele holocaustului lor.

Dar nici cifrele date de Manuilă şi Filderman nu sunt corecte. Sunt şi ele exagerate, pentru că în timp ce ei dau pentru zilele aşa-zisei rebeliuni din Ianuarie 1941.3.000 de morţi, în realitate au fost doar între 120 şi 140, cum rezultă din declaraţia oficială a Mişcării Legionare. Ca să întregim tabloul, să-l citǎm şi pe dl Simion Ghinea din Magazin Express Nr. 4, unde-afirmă că, cu toate că Antonescu a

făcut totul ce i-a stat în putinţă pentru a implica cât mai mulţi legionari în crime şi nereguli în administrare de bunuri publice, *niciun legionar nu a fost acuzat de a fi avut vreun conßet cu vreun evreu*. De ce? Pentru că nu a fost niciunul. A fost mahalaua şi cu agenţii provocatori care au intrat pe scenă şi au comis crime care trebuiau puse apoi pe socoteala legionarilor. Dar presa nu a ţinut seamă de hotărârile justiţiei ci de glasul autorităţii conspirative, şi a continuat atribuirea acestor crime Mişcării Legionare.

Pentru a arăta cât de neadevărate sunt aduzaţiile rabinului Moses Rosen, că anume i-ar fi fost frică să denunţe cifra pretinşilor morţi în *holocaustul* din România, dăm mai jos o listă de Evrei care au format conducerea României în primii ani de domnie a comunismului, (datele sunt

extrase din *The Plot Against the Church*, de Maurice Pinay, pag. 73 – 77:

EVREI ÎN GUVERNUL ROMÂNIEI

1. Ana Pauker, alias Anna Rabinsohn, ministru de externe şi agenta Nr. 1 a Moscovei la Bucureşti.

2. Hka Wassermann, reală directoare a Min, de Externe.

3. Josef Kishinevski, alias Jakob Broitman, vice preşedinte al Consiliului de Miniştri şi membru al CC.

4. Teohari Georgescu, alias Burah Tescovich, Ministru de Interne.

5. Avram Bunaciu, alias Abraham Gutman, Secretar General al Adunării Naţionale, realul conducător al Adunării.

6. Lothar Rădăceanu, alias Lothar Wuertzel, ministru.

7. Miron Constantinescu, alias Mehr

Kohn, originar din Galaţi, Ministru al Minelor şi membru în CC.

8. Moises Haupt, General, Comandant militar al Capitalei.

9. Laurian Zamfir, alias Laurian Rechler, general, şef ai Securităţii, originar din Brăila.

10. Heinz Gutman, şef al Serviciului Secret Civil.

11. William Suder alias Wilman Suder, Şef al Contra Spionajului.

12. Colonel Roman, alias Roman Walter, tatăl lui Petru Roman, şef al Serviciului de Educaţie, Cultură şi Propagandă al Armatei.

13. Alexander Moghioroş, Ministru al Naţionalităţilor, evreu din Ungaria.

14. Alexandru Bădan, alias Alexander Braunştein, şef al Comisiei de Control al Străinilor.

15. Maior Lewin, evreu, fost ofiţer în Armata Roşie, şef al cenzura pentru presă.

16. Colonel Holban, alias Moscovich, şef al Securităţii pe Bucureşti.

17. George Silviu, alias Gersch Gollinger, Secretar General în Ministerul de Interne.

18. Erwin Voiculescu, alias Erwin Weinberg, şef al departamentului pentru paşapoarte în Ministerul de Externe.

19. Gheorghe Apostol, alias Gerschwin, preşedinte al Sindicatului Muncitoresc.

20. Stupineanu, alias Stappnau, şef al Spionajului Economic.

21. Emmerick Stoffel, evreu. Din Ungaria, ambasador al României în Elveţia.

22. Harry Fainaru, alias Hersch Feiner, şef de legaţie în Ambasada din Statele Unite.

23. Ida Szillagy, evreică, prietenă a lui

Ana Pauker, reală conducătoare a Ambasadei din Londra.

24. N. Lăzărescu, alias Burach Lazarovich, însărcinat de Afaceri al României la Paris.

25. Simon Oieru, alias Schaeffer, Subsecretar de Stat.

26. Aurel Baranga, alias Ariei Leibovich, inspector general în Departamentul Artelor.

27. Liuba Kishinevski, alias Liuba Broitman, preşedintă a Femeilor Romane Antifasciste.

28. Lew Zeiger, evreu, director general în Ministerul Economiei.

29. Doctor Zeider, jurisconsult al Ministerului de Externe.

30. Marcel Breslaşu, alias Mark Breslau, director General al Departamentului Artelor.

31. Silviu Brucan, alias Bruekker, redactor şef al Se &nteii, el cos ducea întreaga campanie care viza dezamăgirea poporului în ce privea domnia comunismului. În acelaşi timp el conducea şi înscenata campanie antisemită din România.

32. Samoila, alias Samuel Rubenstein, director guvernator al Scânteii.

33. Horia Liman, alias Lehman, redactor secund al Scânteii.

34. Inginerul Schnapp, evreu, director guvernator al ziarului România Liberi.

35. Jehan Mihai, alias Jakob Michael, şef al industriei cinematografice române.

36. Alexandru Graur, alias Alter Brauer, director general al Societăţii Radiofonice Romane.

37. Minai Roller, evreu, necunoscut

înainte de venirea sa în România din Uniunea Sovietică, Preşedinte al Academiei Romane, autorul istoriei falsificate a Romanilor.

38. Profesorul Weigel, tiranul universităţii din Bucureşti, care conducea operaţia de iepurare a studenţilor anti-comunişti.

39. Profesorul Lewin Bercovich, un alt tiran al Universităţii din Bucureşti, care controla corpul profesoral, venit din Rusia.

40. Silviu Josifescu, alias Samson Josifovich, cel care l-a cenzurat pe Eminescu, Alecsandri, Vlahuţă de conţinutul care nu se armoniza cu comunismul.

41. Joan Vinter, alias Jakob Winter, al doilea critic literar marxist al României.

42. Trei predecesori secretari generali ai Ligii Generale a Muncii, au fost evrei,

Alexander Sencovich, Misha Levin şi Sam Asriel (Şerban).

În concluzie, cu Romanii băgaţi prin închisori şi cu Evreii şi Ungurii la conducere, rabinului Moses Rosen i-a fost frică să denunţe victimele holocaustului evreiesc de pe teritoriul României, şi *teroarea contra Evreilor a fost atât de mare* încât *nici lacrimi nu au putut vâna pentru fraţii lor ucişi*. Care au fost stihiile de care i-a fost frică Rabinului?

Într-un raport al Parlamentului actual al României pe tema: „*Cine a instalat comunismul în Transilvania*?”, găsim: „În genere în această regiune (Cluj), şi cum, se spune şi în alte regiuni ale ţării, opinia publică românească este de-a dreptul ostilă noii orânduiri ce se încearcă a se înstăpâni”, (Din Arhivele Statului, Telegrama 452. Din

18 Noiembrie 1944).

Apoi: „Pentru această regiune (Cluj), din 1.153.026 locuitori, din care 20,4% erau Unguri, în componenţa partidului comunist în Decembrie 1945 erau 288 români. 2490 unguri, 195 evrei şi 8 germani, (Arhivele Statului, Fondul 1, Dosar 1, Fila 13). Întrebarea noastră: Cine exercita teroarea asupra Evreilor atunci când ei erau nu procentual ci *numeric*, cam tot atâţia în partid cât şi Romanii, Ungurii erau de zece ori mai mulţi decât Romanii, iar închisorile erau ticsite numai cu Romani?

Recent revista „*La vie internaţionale*" din Paris, sub semnătura corespondentului ei din Budapesta, Renaud Girard, sub titlul „*Itinerarul unui disident devenit deputat*", aduce un interview cu Gaspar Tamaş, evreu, născut la Cluj, şi care ne spune: „Născut în

1948 la Cluj, dintr-o familie comunistă foarte angajată politic, am primit o educaţie leninistă temeinică. Astăzi se subliniază cu invidie slăbiciunea partidului comunist român de după război, dar se uită de partidul comunist frate al Ungurilor din Transilvania, care număra 600.000 membri. Ardelenii de origine maghiară au jucat un rol crucial în Implantarea comunismului în România. Abia după 20 de ani s-a început purificarea lui…" De ăştia îi era frică rabinului Rosen?

Astăzi acest domn evreu Gaspar Tamaş este deputat în Parlamentul din Budapesta şi se laudă cu rolul activ jucat de familia sa în comunizarea României, rol care n-a fost deloc excepţional, din moment ce toţi Evreii au militat cu acelaşi zel la implantarea comunismului în România. Şi rabinul Moses

Rosen, în ciuda realităţii unanim recunoscute, afirmă că chiar şi sub comunişti Evreii au fost atât de persecutaţi încât n-au *putut nici să-şi plângă morţii*. Aceste acuzaţii ale rabinului Moses Rosen, care nu-şi găsesc echivalent în rea credinţă, sunt amplu redate în *New York Times* din 2 Iulie 1991.

A doua zi, în 3 Iulie, într-un alt articol, acelaşi New York Times, *vine cu comentariile asupra declaraţiilor lui Elie Wiesel, chemat în România de rabinul Moses Rosen pentru a-i susţine acuzaţia mincinoasă. El a atras atenţia publicului că* „Eu îmi adresez cuvintele conducătorilor acestei ţări. Sper că dvs, vă este clar că reprezentanţii dvs. Întâmpină greutăţi în lume ca să mobilizeze simpatie şi suport politic şi economic pentru dvs. Imaginea

dvs, nu este din cele mai bune în străinătate. Asta ar trebui s-o ştiţi Ar trebui să ştiţi că dacă antisemiţii nu sunt mustraţi public, voi veţi suferi Veţi fi izolaţi Occidentul vă urmăreşte cu mirare, cu spaimă şi cu groază”.

Nu trece bine o săptămână şi ne trezim, la 11 Iulie, cu un proiect de rezoluţie – Nr. 52 – în care se cere condamnarea poporului şi a guvernului român pentru anti-semitism şi xenofobie, rezoluţie supusă Senatului American spre votare, pe care o redăm mai jos în traducere şi-n original:

SENATUL STATELOR UNITE 11 Iulie 1991

REZOLUŢIE CONCURENŢA

Condamnând resurecţia anti-sëmitismului şi a intoleranţei etnice în România.

Întrucât în Decembrie 1989, după decade de severă represiune a regimurilor comuniste care s-au succedat în România, o răscoală violentă a răsturnat dictatura brutală a lui Nicolae Ceauşescu;

Întrucât acest eveniment istoric a deschis calea poporului român să se alăture celorlalte naţiuni din Centrul şi Răsăritul Europei pentru a stabili un regim politic liber şi democratic şi un sistem economic de liberă concurenţă, *întrucât* o Europă reunită, însemnând o comunitate de naţiuni libere şi amicale, trebuie să fie aşezată pe respectul drepturilor omului, incluzând drepturile minorităţilor şi refuzul anti-semitismului cât. Şi a altor forme de intoleranţă etnică şi religioasă;

Întrucât recent câştigata libertate în România a permis formarea unor noi

organizaţii politice şi apariţia de noi publicaţii fără control guvernamental;

Întrucât această libertate a stimulat reînvierea de organizaţii şi publicaţii extremiste cu caracter şovin, duşmănie etnică şi anti-semitism;

Întrucât Parlamentul României în loc să condamne această dezvoltare, el însuşi a plătit tribut extremistului naţionalist Ion Antonescu, care a fost responsabil pentru omorârea a aproximativ 250.000 de Evrei români şi care a fost apoi executat ca criminal de război;

Întrucât laureatul Premiului Nobel şi scriitor umanist Elie Wiesel recent a vizitat România, ţara sa de naştere, pentru a vedea şi a mărturisi asupra acestor tendinţe anti-semite;

Întrucât chiar şi recentele comemorări

la aniversarea a 50 de ani de la omorârea Evreilor de către guvernul lui Antonescu au fost desfigurate de provocări anti-semite împotriva lui Elie Wiesel, şi *întrucât* guvernul României nu a întâmpinat şi condamnai aceste organizaţii şi activitatea lor în mod direct şi deschis:

Pentru asta să fie

HOTĂRÂT

Că Congresul (Camera Reprezentaţilor concurând).

1) condamnă resuscitarea anti-semitismuhi organizat şi a animozităţilor etnice în România, inclusân existenţa organizaţiilor şi publicaţiilor extremiste dedicate une idei atât de respingătoare;

2) cere guvernului român să condamne hotărât organizaţiile care propagă anti-semitismul şi animozităţi inter-etnice faţă

de Maghiari, Ţigani şi alte minorităţi;

3. Cere guvernului român să facă uz de toate căile legale ca să curme aceste organizaţii respingătoare şi activităţile lor şi să fortifice tendinţele tolerante şi pluralismul existent în societatea românească;

4. Cere guvernului român să asigure respectul pentru drepturile omului universal recunoscute, inclusiv dreptul minorităţilor, şi

5. Cere Preşedintelui Statelor Unite să asigure că nivelul de asistenţă şi ajutor pentru România să fie determinat în funcţie de progresul făcut de guvernul român în combaterea anti-semitismului şi protejarea drepturilor şi siguranţei minorităţilor etnice.

După cum se vede din cele expuse mai

sus, conspiraţia a schiţat mai întâi obiectivele pe etape, a fixat rolurile, şi având ziarul *New York Times* la dispoziţie pentru a susţine bătălia, a trecut la treabă:

S, CON.: RES; 52

«.

Condemning resurgent anti-Semitism and ethnie intolerance în România.

—: ÎN ÏHB: SEN/? E OF, THE. UNITED, STATES.

*: t – jui-y *îl* (legislative day, Jtoiy 8), 1991;

Mr J Dodd (forfhâmbdf: Mn; Liebehman, anjî. Mr. Lautenbero) Eubmitted the fouowing concurrent resolution; which was referred to the Committee on Foreign Relations – CÔNCÛÂNXvRËSÔLU

* * *

Condemningrcarârgènt

eumicihtbteränce

— V: /-înllomania… V k – Whereas în i) eceriièr; 19HÔ, after decades of Karsh reprèssion

— By successive CÖT hiriuhist în – Romani a”, a violent uprişing. Overfhre the brutal\dieiätorship – of Niftolae Ceauşescu;

Whereas this historie êvent has ôpened the way for the-pèople of România tojoin the other nations of Central-and

— «Eastern Europe în establishing a free and democratic political system and a free market peonomy; {.

Whereas a reunited Europe, meaning a harmonious Community of free and friendly nations, must be established on the baaia of full respect-for human rights, [1]iholuding the” – right* of ttüriöhtiesând a rqjoction of

1 Petre Roman declară că au apărut legionarii cu antisemitismul lor;

anti-Semitism and otherfpuns. Of ethnie and religious intolerance;

Whereas the newly gained freedom în România has allowed the formation of new social and politicul organisations» and the establishment of new publications free of direct government control;

Whereas this freedom lias also given îi se to a revival of extremist organisations and publications promulgating naţional chauvinism, ethnio hatred, and anti-Semitism;

Whereas Romania-s Parlament, instead of condemning these developments, itself paid tribute recently to the extreme naţionalist Ion Antonescu who was responsible for the murder of approximately two hundred and fifty thousand Romanian Jews and. Was executed aş a war criminal;

Whereas the Nobel Peace laureate author and humanist Elie Wiesel recently visited România, the countiy of has birth, to observe and report on these dangerous anti-Semitic trends;

Whereas even the recent solemn commemoration of the fiftieth anniversary of the mă» murder of Romania-s Jews by the Antonescu government was marred by an anti-Semitic provocation against Profesor Wiesel; and ßy «*1 W** –» < i

Whereas the Government of România has not challenged and condemned these organisations and their activities directly and forthrightly: *Now*, therefore, be it

1 Resolved by the Senate (the House of Reprezentatives

2 *concitrring*), That the Congress – 3 (l) – condemns the resurgence of organised

anti

4 Semitism, and ethnie animosity în România, includ

5 ing the existence of extremist organisations and pub

6 lications dedicated to such repugnant ideas;

«con în ifl

1 (2) calls on the Government of România unam

2 biguously to condemn those organizations promul

3 gating anti-Semitism and animosity toward ethnie

4 Hungarians, Gypsies, and other minorities;

5 (3) calls on the Government of România to use

6 every lawful means to curb these

repugnant organi

7 zations and tlieir activities and to strengthen the

8 forces of tolerance and pluralism existing în Roma

9 nian society;

10 (4) calls on the Government of România to en

11 sure füll respect for internaţionally recognized * 12 human rights, including the rights of minorities; and

13 (5) calls on the President of the United States

14 to cnsure that progress bythe Government of Roma

15 mă în combating anti-Semitism and în protecting

16 the rights and safety of its etlinic minorities shall be

17 a significant factor în determining levels of assist

18 ance to România.

4. Vine apoi Rabinul Moses Rosen cu acuzaţia directă că am fi căsăpit 400 de mii de Evrei pe vremea holocaustului, pentru care va trebui să ispăşim.

6. Intervine Congresul american care cere Preşedintelui Statelor Unite să nu acorde României nicio asistenţă până nu a împlinit toate dorinţele lui Moses Rosen şi Elie Wiesel. I